

KAHVE VE KELEBEK

Ayla, Osmanlı'nın son döneminde, kahve kokularıyla dolu bir konakta büyümüşü. Bir sabah, annesi ona kahve yapmayı öğretirken, açık pencereden bir kelebek içeri girdi. Ayla, kelebeğin zarif hareketlerini izlerken annesi, 'Kahve de bir kelebek gibi incelik ister; sabır ve özen olmadan güzelliğini göstermez.' dedi. O günden sonra Ayla, kahve yapmayı bir sanat gibi gördü. Sabahları babasına kahve sunarken, fincanın içindeki köpüklere bakardı. Yıllar sonra babası 'Senin kahven anneninkinden bile güzel.' dediğinde, Ayla kahvenin yalnızca bir miras değil, bir hayat dersi olduğunu anladı. O günden sonra zarafet ve emeğin her şeyi güzelleştirdiğini düşünür oldu.